

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 206
din data de 29.04.2015**

Dosar nr.: 715/2014

Petiția nr.: 19.697 din data 02.12.2014

Petent: C GI

Reclamat: Guvernul României

Obiect: înlăturarea discriminării cu privire H.G.S. nr.1019/2010 pentru modificarea și completarea anexelor 1 și 3 la HG1294/2001 privind stabilirea locurilor de muncă și activităților cu condiții deosebite, condiții speciale și alte condiții, specifice pentru cadrele militare în activitate.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1. C G, loc. București, **I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului**

I.2.1. Guvernul României, cu sediul în București, Piața Victoriei, nr.1

II. Descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prin sesizarea nr. 19.697 din 12.06.2014 petentul solicită înlăturarea discriminării cu privire la H.G 1294/2001 și H.G.S. nr.1019/2010 ce vizează domeniul de pensii

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 19.697 din 21.01.2015 petentului i s-a solicitat precizarea de obiect raportat la prevederile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare. Prin adresa nr. 716 din 03.02.2015 petentul a comunicat cele solicitate.

3.3. Prin adresa nr. 829 din data de 05.02.2015 a fost citat petentul, iar prin adresa nr. 829 din data de 05.02.2015 reclamatul.

3.4. Prin adresa nr. 1602 din 02.03.2015 i s-a comunicat petentului punctul de vedere înaintat de către Secretariatul General al Guvernului și i s-a acordat termen pentru exprimarea de concluzii scrise. Prin adresa nr. 1969 din 16.03.2015 petentul își menține sesizarea așa cum a fost formulată.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1. Prin sesizarea nr. 19.697 din 12.06.2014 petentul solicită înlăturarea discriminării cu privire la H.G. 1294/2001 și H.G.S. nr.1019/2010 ce vizează domeniul de pensii.

4.1.2. Petentul este pensionar militar al M.Ap.N și beneficiază de spor de vechime în muncă de 3 luni la 1 an de activitate militară pentru condiții deosebite, pentru funcțiile îndeplinite potrivit HG 1294/2001.

4.1.3. Prin H.G. nr. S 1019/2010 pentru aceleași funcții egale se acordă altor pensionari începând cu 05.01.2011 spor pentru condiții speciale, deci superior trecutului de 6 luni la 1 an de activitate militară.

4.1.4. Prin compararea drepturilor conferite prin cele două hotărâri de Guvern în opinia petentului intervine discriminarea în sensul că la muncă egală drepturile sunt inegale pe criteriul de timp de angajare și de pensionare.

4.1.5. Anexă la sesizare a depus adresa răspuns cu nr. 32517/RG/2124/IG/21.11.2014 comunicată petentului de către Ministerul Muncii Familiei Sociale și Persoanelor Vârstnice, prin care îl asigură pe petent că propunerea referitoare la înlăturarea discriminării cu privire la aplicarea HG 1294/2001 și HG S 1019/2010 rămâne în atenția ministerului care va analiza toate propunerile de modificare a actelor normative sau proiectele de lege care vizează domeniul pensiilor în conformitate cu obiectivele asumate prin Programul de guvernare.

4.2. Susținerile părților reclamate

Susținerile Guvernului României prin Secretariatul General al Guvernului

4.2.1. Prin adresa nr. 1308 din 19.02.2015 Secretariatul General al Guvernului arată că, prin plângere petentul susține că este discriminat în ceea ce privește aplicarea sporului pentru grupele de muncă pentru pensionari prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. S 1019/2010 și în Hotărârea Guvernului nr. 1294/2001.

4.2.2. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat constant că, dacă dispozițiile art. 14 din Convenție oferă o protecție împotriva oricărei discriminări în exercițiul drepturilor și libertăților pe care Convenția le garantează, nu oricare diferență de tratament are, în mod automat, semnificația încălcării acesteia.

4.2.3. Referitor la Hotărârea Guvernului nr. S1019/2010 precizează că potrivit art 15 lit. b și e Legea nr. 182/2002 informații clasificate sunt- informațiile, datele, documentele de interes pentru securitatea națională, care, datorită nivelurilor de importanță și

consecințelor care s-ar produce ca urmare a dezvăluirii sau diseminării neautorizate, trebuie să fie protejate, iar informațiile secrete de serviciu sunt informațiile a căror divulgare este de natura să determine prejudicii unei persoane juridice de drept public sau privat.

4.2.4. Atât Hotărârea Guvernului nr. S1019/2010, precum și HG nr. 129/2001 sunt acte normative cu aplicabilitate generală și impersonală, nu sunt aplicabile în cazul pensionarilor militari, ele fiind opozabile numai cadrelor militare în activitatea cărora trebuie să li se aplice legislația în vigoare la data încadrării acestora.

4.2.5. Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice prevede expres la art. 29 alin.1 că, „sunt încadrate în condiții deosebite locurile de muncă stabilite în baza criteriilor și metodologiei prevăzute de legislația în vigoare la data încadrării acestora”, iar la alin 2 că “în domeniul apărării naționale încadrarea în condiții deosebite, speciale și condiții se realizează pe baza criteriilor și metodologiei de încadrare prevăzute de HG nr. 1294/2001”.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul director reține că petentul sesizează faptul că nu îi sunt aplicabile prevederile H.G.S. nr.1019/2010 pentru modificarea și completarea anexelor 1 și 3 la HG1294/2001 privind stabilirea locurilor de muncă și activităților cu condiții deosebite, condiții speciale și alte condiții, specifice pentru cadrele militare în activitate, fapt care a determinat discriminarea între pensionari, în ceea ce privește sporul pentru grupele de muncă

5.2. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.3. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a reținut că în economia Ordonanței nr. 137/2000 dispozițiile articolului 2 care definesc formele de discriminare, “sunt consecutive celor din articolul 1 alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1 alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: "Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării". Din coroborarea aceluiași texte (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngrădiți ori împiedicați în exercițiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să

soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente sus menționate.

5.4. Curtea Europeană a Drepturilor Omului, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Astfel, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă. Curtea Europeană de Justiție a statuat că principiul egalității exclude că situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.

5.5. Din acest punct de vedere, Colegiul reține că petentul invocă vătămarea drepturilor sale în legătură cu modalitatea de interpretare și aplicare a reglementărilor legale privind acordarea sporului pentru grupele de muncă.

Potentul susține că, nu îi sunt aplicabile prevederile H.G.S. nr.1019/2010 pentru modificarea și completarea anexelor 1 și 3 la HG1294/2001 privind stabilirea locurilor de muncă și activităților cu condiții deosebite, condiții speciale și alte condiții, specifice pentru cadrele militare în activitate, fapt care a determinat discriminarea între pensionari, în ceea ce privește sporul pentru grupele de muncă

5.6. În raport de aceste aspecte, atât din modalitatea în care este formulată plângerea cât și argumentele prezentate mai sus, rezultă că împrejurările invocate de petent, ce ar presupune analiza obiectului dedus soluționării, sub aspectul discriminării, exced incidenței art. 2 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Aceasta ipoteză poate decurge din statuarea Înaltei Curți de Casație și Justiție realtiv la principiul egalității, prin care se arată că „nu ne aflăm în prezența unor situații analoge tratate diferențiat” însă în raport cu atribuțiile Colegiului, rezultă în mod special din natura fondului dedus soluționării C.N.C.D.

5.7. Practic, nu se poate ignora că motivul sau cauza, respectiv criteriul de diferențiere imputat în legătură cu fondul plângerii se situează într-un raport sine qua non cu modalitatea de interpretare și aplicare a legii. Faptul că, în practică, reclamatul a interpretat diferit prevederile legale referitoare la sporurile pentru condiții deosebite sau speciale, ori pentru alte condiții sunt de natură a determina soluția instanței de judecată. Or, astfel cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înlăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac.

5.8. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele de fond ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.

5.9. Colegiul reține că petentul s-a adresa Ministerului Muncii, Familiei Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice care prin adresa 32517/RG/2124/IG/21.11.2014 arată că situația semnalată de petent poate fi remediată numai prin completarea de către legiutor a art.29 din Legea nr.263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu o diispoziție referitoare la cadrele militare trecute în rezervă/retragere înainte de intrarea

în vigoare a legii, respectiv 01.01.2011, similară mart.9 alin.5 din legislația anterioară, respectiv, Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat care prevede expres respectivele condiții de muncă (mai favorabile), se acordă și pentru cadrele militare trecute în rezervă înainte de intrarea în vigoare a legii, respectiv 01.04.2001.

5.10. Din acest punct de vedere, Colegiul constată că, în esență, petentul invocă vătămarea drepturilor sale prin acordarea sporului pentru condiții deosebite/speciale, de către partea reclamată, în funcție de perioada în care a ieșit la pensie .

5.11. Ca atare, Colegiul este chemat a se pronunța asupra unei situații de fapt din care decurg drepturile subiective ale petentului în raport cu interpretarea și aplicarea unor prevederi de lege ce dispun ipso jure beneficiul unor drepturi salariale. Practic, Colegiul director este chemat să se pronunțe cu privire la un aspect de interpretare și aplicare a legii. În primul rând, Colegiul ar trebui să se pronunțe asupra înțelesului pe care legiuitorul îl dă anumitor categorii de personal îndruidit a beneficia de anumite sporuri, între care și cel în discuție și dacă funcția deținută de petent se încadrează sau nu în cele stabilite de legiuitor. Or, pentru a se pronunța asupra aspectelor sesizate, Colegiul ar urma să se subroge în totalitate atributului exclusiv al instanțelor judecătorești de a se pronunța cu privire la aspectele ce vizează interpretarea și aplicarea legii.

5.12. Chiar dacă s-ar admite că în speță se impută un tratament diferențiat pe baza apartenenței la o categorie socio-profesională, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate directă între neacordarea sporului și funcția deținută, așa cum arată petentul, Colegiul este de opinie că diferențierea imputată nu își are izvorul (cauza) în funcțiile deținute cât în faptul că normele legale aplicabile salarizării nu includ respectivele categorii ca beneficiari. Or, inclusiv din acest punct de vedere, Colegiul ar trebui să se subroge unei instanțe judecătorești pentru a stabili dacă interpretarea dată de partea reclamată, în mod vădit, a urmărit sau nu neacordarea sporului în cauză, ceea ce ar presupune, pe fond, a stabili dacă aceasta este sau nu legală, temeinică și întemeiată.

5.13. Așa cum a reținut și Curtea Constituțională în Decizia nr. 1.011 din 8 noiembrie 2007 publicată în Monitorul Oficial nr. 809 din 27 noiembrie 2007 și a reiterat în Deciziile sale cu nr. 818, 819, 820 și 821 din 3 iulie 2008, publicate în Monitorul Oficial nr. 537 din 16.07.2008 „Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare este o *reglementare specială care stabilește comportamentele considerate discriminatorii* în viziunea legiuitorului și creează mecanismele prin care orice tip de discriminare poate fi sancționat și eliminat”. Astfel, Curtea în mod expres desprinde scopul legiuitorului în reglementarea acelor „comportamente”, împrejurări de fapt aplicate la situația unor persoane, grupuri de persoane sau comunități comparativ cu alte persoane, grupuri de persoane ori comunități, ce pot fi reținute ca discriminatorii în ipotezele prevăzute de Ordonanța nr. 137/2000 republicată. De altfel, în deciziile sus menționate, Curtea Constituțională arată în mod explicit că „*actul normativ criticat sancționează contravențional* orice deosebire, excludere, restricție sau preferință care are ca scop ori efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în domeniul politic, economic, social și cultural ori în orice alte domenii ale vieții publice, dacă deosebirea, excluderea, restricția sau preferința se datorează apartenenței la o rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie

socială, respectiv convingerilor, sexului sau orientării sexuale ori apartenenței la o categorie defavorizată”.

5.14. Este evident în acest sens, că acele comportamente considerate discriminatorii și care sunt sancționabile contravențional nu pot fi echivalate sau asimilate cu situațiile ce implică modificarea unor prevederi legale de către legiuitor și subsecvent modalitatea de interpretare și aplicare a acestora. În raport cu statuările Curții Constituționale relativ la O.G. nr. 137/2000, republicată, este lipsit de echivoc faptul că, prin natura sa, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării investighează, constată și sancționează fapte de discriminare. Or, în exercitarea competențelor sale determinate de O.G. nr 137/2000, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate pronunța asupra unor aspecte de legalitate din care poate decurge un eventual tratament diferit. Pentru a reține incidența unui atare scop sau efect, în prezenta speță, Colegiul director ar trebui să se substituie instanței judecătorești pentru a analiza justificarea aplicabilității prevederilor invocate, ca temei legal, în speța de față. De altfel, situația invocată în cauză pune în discuție drepturile subiective ale petentului în strânsă legătură cu interpretarea unor noțiuni care sunt reglementate de legiuitor prin acte normative speciale precum și H.G. S. nr.1019/2010 pentru modificarea și completarea anexelor 1 și 3 la HG1294/2001 privind stabilirea locurilor de muncă și activităților cu condiții deosebite, condiții speciale și alte condiții, specifice pentru cadrele militare în activitate, fapt care a determinat discriminarea între pensionari, în ceea ce privește sporul pentru grupele de muncă.

5.15. Or, astfel cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele de fond ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. aspectele sesizate nu intră sub incidența art. 2 alin.1 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată
2. clasarea/închiderea dosarului;
3. o copie a hotărârii se va transmite părților;

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

BERTZI Theodora – membru

GHEORGHIU Luminița – membru

JURA Cristian – membru

MANOLE Petre Florin – membru

STANCIU Claudia – membru

Data redactării: 15.05.2015

Redactat și motivat S.C.S. tehnoredactat: V.F.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.